

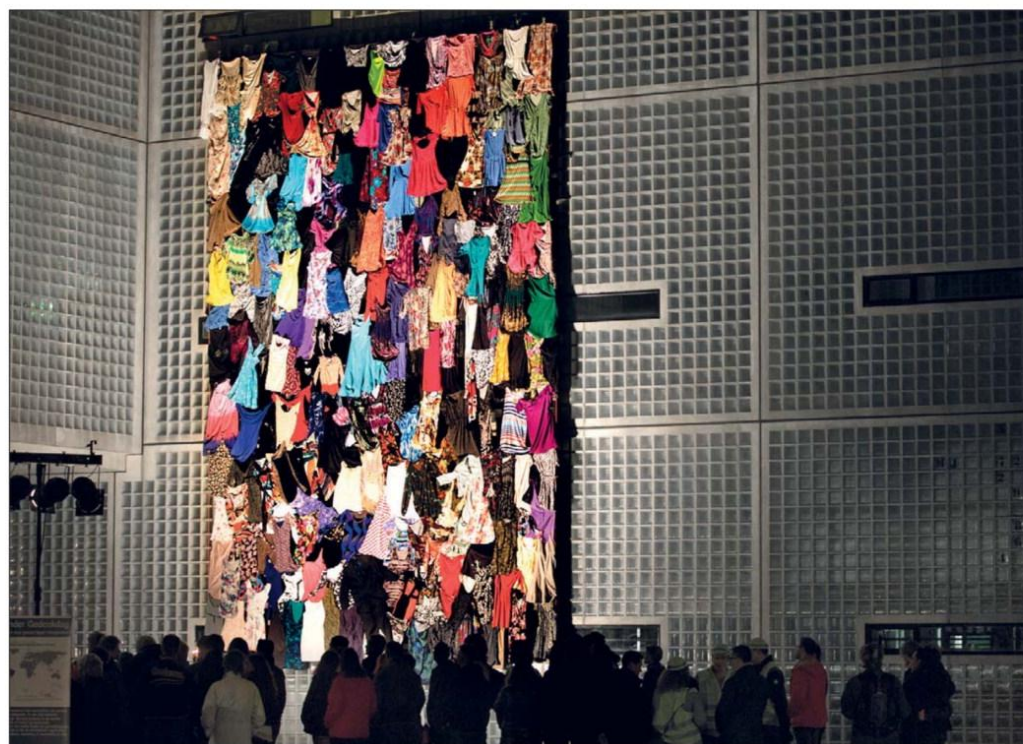
GEDENKDAG Internationale herdenkingsdag voor transgenders die wereldwijd vermoord worden

Er is veel meer tussen man en vrouw

Een bizarre dodenherdenking. 225 Transgenders die wereldwijd vanwege hun sekse zijn vermoord stonden zaterdag centraal op de Transgender Gedenkdag.

door **Vikkie Bartholomeus**

Ze schraapt haar keel, schikt haar donkere paardenstaart. En dan start Fernanda Milan met een vrij afgrijselijke samenvatting van het leven dat transgenders in Guatemala moeten doorstaan. Weggestuurd door je familie, verjaagd uit je huis, ontslagen door je baas, extreme armoede. De meeste vrouwen komen terecht in de prostitutie. Solidariteit? Vergeet het maar. Het transgenderwereldje is gemeen en crimineel. „Een vijandige omgeving, wild en brutaal. We doen elkaar pijn, vermoorden elkaar zelfs.” Niet voor niets is Fernanda Milan naar Denemarken gevlucht. Maar ook daar was ze niet veilig. Haar vrouwelijkheid werd niet erkend en ze werd rücksichtslos geplaatst op een mannenafdeling van een asielzoekerscentrum. „Daar was ik slachtoffer van groepsverkrachting. En niet één keer.” Want geweld tegen transgenders komt veel voor. „Mensen weten niet wat ze aan-

225 Jurken en 1 pak tegen de wand van de Academie Beeldende Kunsten staan symbool voor de transgender slachtoffers.
foto **Harry Heuts**

moeten met *shemales* of *ladyboys*. Dat maakt ons een 'object'. We zijn niet menselijk en dat maakt geweld gemakkelijker." Fernanda wil nog maar even benadrukken: transgender zijn is geen keuze. „Ik ben er niet gelukkig mee

dat ik transgender ben." Fernanda is een van de gasten die deze zaterdag speciaal naar Maastricht zijn gekomen voor de internationale Transgender Gedenkdag. Transgender Limburg, onderdeel van het COC, organiseerde dit jaar

de herdenking van de slachtoffers die jaarlijks wereldwijd vallen. Een lugubere wereldkaart illustreert de transgenderdoden. Het zijn er 226 dit jaar. 's Avonds wordt na een stille tocht op het Herdenkingsplein een groot tableau van jurken ont-

huld. Een jurk voor elk slachtoffer. En één pak. Mannen die van geslacht veranderen zijn in de minderheid. En minder opvallend. Fernanda, enigszins jaloers: „De kracht van testosteron is ongelooflijk. On eerlijk maar waar.” In Europa staan Turkije en Italië bekend om hun agressie tegen deze groep, maar ook in Nederland is dit jaar iemand vermoord. De zelfmoordrisico's zijn enorm hoog. Kim Kersten van Transgender Limburg hoopt met de gedenkdag meer bewustzijn te kweken bij het publiek. Al is het enigszins dubbel. „Eigenlijk wil je geen zichtbaarheid, wil je als vrouw verder leven. Aan de andere kant wil je als rolmodel een steun en voorbeeld zijn voor anderen.” Langzaam komt er meer begrip. Zo is in het AZC in Echt een groep transgenders bewust bij elkaar geplaatst. Kim Kersten: „Daar gaan we binnenkort zeker een presentatie geven! Veel mensen realiseren zich ook niet dat er veel meer is tussen man en vrouw. Er zijn veel mensen die hier ergens tussenin zitten.” Maurits Boote van sociaal instituut Movisie: „veel transgenders denken: ojee, nu moet ik met een pruik en glitterjurk op het podium. Onzin. Je kunt ook bouwvakker worden met een broek aan.” Fernanda zou het liefst terugkeren naar Guatemala. Maar dat kan niet. „Ik ben niet bereid om voor de rechten van transgenders te sterfen. Nog niet.”